—	ओषयमाणः,	ओषयिष्यमाणः ;
उट्-उषौ-उषः ;	—	—
[1]प्रत्युष्टम्, उषितम्, ओषितम्,	तः, ओषितः-तम्,	ओषिषितः-तवान् ;
[2]उषः,	ओषः,	ओषिषिषुः, ओषिषयिषुः ;
ओषितव्यम्,	ओषयितव्यम्,	ओषिषितव्यम् ;
ओषणीयम्,	ओषणीयम्,	ओषिषिषणीयम् ;
ओष्यम्,	ओष्यम्,	ओषिषिष्यम् ;
ईषदोषः, दुरोषः, स्वोषः ;	—	—
उष्यमाणः,	ओष्यमाणः,	ओषिषिष्यमाणः ;
ओषः,	ओषः,	ओषिषिषः ;
ओषितुम्,	ओषयितुम्,	ओषिषितुम् ;
उष्टिः, व्युष्टिः,	ओषणा,	ओषिषिषा, ओषिषयिषा ;
ओषणम्,	ओषणम्,	ओषिषिषणम् ;
[3]ओषित्वा,	ओषयित्वा,	ओषिषितित्वा ;
व्युष्य,	समोष्य,	समोषिषिष्य ;
ओषम् २, ओषित्वा २,	ओषम् २, ओषयित्वा २,	ओषिषिषम् २ ; ओषिषितित्वा २ ;
[4]ऊष्मा, [5]उष्णः.	—	—

1. 'उदुपधात्—' (1-2-21) इति कित्वविकल्पः। तेन रूपद्वयम्। '**प्रत्युष्टम्**' इत्यत्र, 'आदितश्च' (7-2-16) इत्यत्र चकारस्यानुक्तसमुच्चयार्थत्वात् '**आश्वस्त**' मितिवत् इट्प्रतिषेधः' इति **भट्टभास्करः**।' इति **माधवधातुवृत्तौ**।

2. 'इगुपधज्ञा—' (3-1-135) इति कर्तरि कः।

3. 'न क्त्वा सेट्' (1-2-18) इति कित्वनिषेधाद्गुणः।

4. 'अन्येभ्योऽपि दृश्यन्ते' (3-2-75) इति मनिनि, बाहुलकाद्दीर्घः। 'नेड् वशि कृति' (7-2-8) इतीण्णिषेधः।

5. औणादिके (द. उ. 5-35) नक्प्रत्यये उष्णः इति रूपं भवति। '....रेषोऽन्यान् भवतो नमोऽस्तु कमलाकोष्णस्तनं जोषते॥' भा. का. 1-87।